

Discurs del president de la Generalitat en l'acte de lliurament de les Creus de Sant Jordi

Palau de la Música, 23 de juliol de 2018

President del Parlament, consellers, alcaldes, diputats, autoritats, guardonats, amics, amigues,

Deixeu-me dir que és un gran honor haver-vos lliurat aquestes Creus de Sant Jordi. Reconèixer la vida, l'obra i la trajectòria d'aquells que han aportat tant és un deure cívic de qualsevol poble. Nosaltres ho fem amb aquestes creus. Les creus del patró de Catalunya, Sant Jordi. Si avui rebeu aquesta distinció, és perquè allò que heu donat al vostre país és molt més que allò que us hem sabut tornar.

Hi ha moltes maneres per avaluar l'èxit o el fracàs d'un país. Tenim centenars d'indicadors econòmics, demogràfics, socio-polítics... però el millor indicador possible és que un país sigui capaç de reconèixer el treball, l'art i l'esperit de la seva gent, els pioners, els emprenedors, els dinamitzadors, els lluitadors i els generosos.

Gràcies a vosaltres som un país més just, més solidari, més culte, més sensible, més divertit, més ben dibuixat i més lliure. Avui us honorem perquè vosaltres heu honorat el país en moltes ocasions amb la vostra activitat. Aquesta és la realitat.

Cadascun de vosaltres sou una baula d'aquesta llarga cadena de llibertat, talent i compromís que ha fet de Catalunya un país extraordinari. L'agraïment per la vostra feina, pel vostre exemple i per la vostra dignitat ciutadana és immens. Moltes gràcies.

La creu de Sant Jordi ha estat sempre un símbol de determinació i lluita. Ho era quan feia funcions de bandera nacional el 1714 i amb ella es van batre els diputats de la Generalitat al pla de Palau, mentre Rafael Casanova contraatacava pel flanc esquerre dels catalans amb la bandera de Santa Eulàlia.

Però, sobretot, Sant Jordi no és només un heroi; són uns ulls que miren una terra i és la mirada de la història, la vida i la llibertat d'un poble. Sant Jordi s'ha fet espasa, i poema, i espiga i puny clos.

No som aquí per atzar. No hi som per inèrcia, tampoc. Som el resultat de moltes lluites i sacrificis. Algú pot dir que la història dels catalans és plena de derrotes. De pèrdues. De renúncies. I que la llengua i la cultura catalanes perduren per una mena de miracle impossible d'explicar.

No hi estic gens d'acord. Som on som perquè ens ho hem guanyat amb moltes vides dedicades a superar tots els reptes i embats que hem patit. Molts catalans que ens han precedit ho han fet fixant els ulls en aquest horitzó de llibertat que ara ja entreveiem. Amb un desig irrenunciable d'avançar, de construir un país millor i de mirar endavant. Sempre endavant.

Vivim dels somnis i de les il·lusions dels que ens han precedit. Som fills dels horitzons llunyans que no van ser descartats. I el nostre deure és continuar dibuixant horitzons que ens facin avançar. I avui, al nostre davant, tenim l'horitzó de fer efectiva la República.

El nostre deure és acabar la feina que hem començat. El referèndum del primer d'octubre i la declaració política d'independència posterior són aquest camí que hem d'acabar. I aquest és el nostre compromís, la nostra raó de ser, el focus on caldrà fixar tots els nostres esforços més immediats.

I per acabar la feina, ens cal preparar-nos, organitzar-nos, avaluar molt bé els enormes sacrificis que caldrà fer. Que caldrà que fem tots. I que fem tots junts. Perquè junts som més forts. I cal confiança i esperança. Aquest país vol ser lliure i ho vol ser amb la força moral dels demòcrates, la força ètica del vot i la força màgica i revolta de la paraula.

Ens hem carregat de raons i ara ens carregarem d'energia per assolir el mandat democràtic que tenim. I només podrem aconseguir-ho amb un nou moment d'empoderament popular. Un nou moment en què el poble salví el poble. Institucions, partits, entitats, organitzacions, sindicats, empreses, tots hem d'estar a l'altura del moment.

Avancem a pas ferm. El missatge de la democràcia i l'autodeterminació entra sense fre i sense pausa als racons de la consciència de molts països. No ens han frenat l'amenaça, la presó, el 155 ni cap de les maniobres de la guerra bruta. A cada cop contra la voluntat popular, aquesta esdevé més forta, més poderosa i rabent.

Com el mall que pica l'enclusa, forgem i reforcem el nostre compromís amb la llibertat. Com més ens colpegen, més determinats estem a ser lliures.

I així com un poble no és lliure si els seus ciutadans no ho són; tampoc poden ser lliures les persones si el país on viuen no ho és.

El president Kennedy deia: "La gran revolució de la història de la humanitat, en el passat, el present i el futur, és la revolució d'aquells que estan decidits a ser lliures."

Voldrien que quedéssim encallats en respondre la seva repressió. Voldrien que ens limitéssim a reivindicar allò que és més elemental. Ens voldrien fer recular molts anys enrere per demanar les coses més bàsiques. D'això es tracta, la repressió.

Voldrien trencar-nos el somriure i les ganes de sortir al carrer i de sumar. I no: no espatllaran tot això que hem construït. Perquè això ja no va només d'independència; va de drets humans, de llibertat d'expressió i de dignitat.

El president Carles Puigdemont i els consellers exiliats, a Brussel·les, i el meu govern, aquí, continuarem avançant sense pauses. No farem cap pas enrere, perquè ja no volem mirar enrere. Només podem mirar endavant, perquè no ens fa por veure com construirem la República.

No ho dubteu. La nostra causa és justa. Som al costat correcte de la història. Coneixem els obstacles immensos que s'interposen al davant de la nostra llibertat. I sobretot, tingueu la certesa, tingueu la confiança, d'un futur en llibertat pel nostre poble.

Tenim a l'abast allò que cap generació abans que la nostra hauria somniat. Amb tota l'esperança, amb tot el coratge per seguir avançant endavant, sempre endavant, cap a la independència de Catalunya.

Vosaltres, els guardonats d'avui, sou un clar exemple d'aquest esperit determinat i constructiu del país. Els vostres noms, els de les vostres entitats, ens serveixen avui d'estímul per tenir consciència que l'esforç paga la pena si l'anhel és prou alt.

Per vosaltres, per Sant Jordi, per Catalunya i per la vida!

Moltes gràcies.